Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

16. september 2013 *

Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Iraani suhtes võetud piiravad meetmed, mille eesmärk on tõkestada tuumarelvade levikut — Rahaliste vahendite külmutamine — Põhjendamiskohustus — Kaalutlusviga

Kohtuasjas T-489/10,

Islamic Republic of Iran Shipping Lines, asukoht Teheran (Iraan), ja teised 17 hagejat, kelle nimed on esitatud lisas, esindajad: F. Randolph, *QC*, *barrister* M. Lester ja *solicitor* M. Taher,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: M. Bishop ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro,

kostja,

keda toetavad

Euroopa Komisjon, esindajad: M. Konstantinidis ja T. Scharf,

ja

Prantsuse Vabariik, esindajad: G. de Bergues ja É. Ranaivoson,

menetlusse astujad,

mille ese on esiteks nõue osaliselt tühistada nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP (ELT L 195, lk 39), nõukogu 26. juuli 2010. aasta rakendusmäärus (EL) nr 668/2010, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 423/2007 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 2 (ELT L 195, lk 25), nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta otsus 2010/644/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413 (ELT L 281, lk 81), nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2007 (ELT L 281, lk 1), ning nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus nr 961/2010 (ELT L 88, lk 1),

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees I. Pelikánová (ettekandja), kohtunikud K. Jürimäe ja M. van der Woude,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

kohtusekretär: ametnik N. Rosner,

arvestades kirjalikus menetluses ja 23. aprilli 2013. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Käesolev kohtuasi puudutab piiravate meetmete süsteemi, mis on kehtestatud selleks, et avaldada survet Iraani Islamivabariigile, et ta lõpetaks tuumarelvade leviku tõkestamise seisukohast tundliku tuumaenergiaalase tegevuse ja tuumarelvade kandesüsteemide väljatöötamise (edaspidi „tuumarelvade levik").

2 Hagejad, s.o Islamic Republic of Iran Shipping Lines (edaspidi „IRISL-d") ja teised 17 hagejat, kelle nimed on esitatud lisas, kanti 26. juulil 2010 tuumarelvade levikut toetavate isikute loetellu, mis sisaldub nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsuse 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP (ELT L 195, lk 39), II lisas.

3 Sellest tulenevalt kanti hagejad nõukogu 26. juuli 2010. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 668/2010, millega rakendatakse määruse nr 423/2007 artikli 7 lõiget 2 (ELT L 195, lk 25) ka nõukogu 19. aprilli 2007. aasta määruse (EÜ) nr 423/2007, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 103, lk 1), V lisas sisalduvasse loetellu. Loetellu kandmise tagajärjel külmutati hagejate rahalised vahendid ja majandusressursid.

4 Otsuses 2010/413 esitas Euroopa Liidu Nõukogu IRISL-de suhtes järgmised põhjendused:

„IRISL[-d] on olnud seotud sõjalise otstarbega kaupade, sealhulgas Iraanist pärinevate keelatud kaupade veoga. Kolm sellist vahejuhtumit hõlmasid selgeid rikkumisi, mis esitati ÜRO Julgeolekunõukogu Iraani-vastaste sanktsioonide komiteele. IRISL-[de] seos massihävitusrelvade levikuga on selline, et ÜRO Julgeolekunõukogu kutsus riike oma resolutsioonides 1803 ja 1929 üles teostama IRISL-[de] laevade kontrolle, kui on põhjendatud alust arvata, et laev transpordib keelatud kaupa."

5 Lisaks on otsuse 2010/413 põhjenduses, mis puudutab IRISL Marine Services and Engineering Co-d, nõukogu märkinud, et IRISL-d „on hõlbustanud ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1747 sätete korduvat rikkumist".

6 Teised hagejad määratleti otsuses 2010/413 sisuliselt kui IRISL-dele kuuluvad või nende kontrollitavad või nende nimel tegutsevad äriühingud. Lisaks määratleti Khazar Shipping Lines kui äriühing, kes „[o]n hõlbustanud ÜRO ja Ameerika Ühendriikide sanktsioonide objektiks olevaid üksusi (nt Bank Melli) hõlmavaid vedusid, vedades Iraani massihävitusrelvade leviku seisukohast murettekitavaid kaupu sellistest riikidest nagu Venemaa ja Kasahstan".

7 Rakendusmääruses nr 668/2010 hagejate suhtes esitatud põhjendused on sisuliselt samad kui otsuses 2010/413.

8 Hagejad palusid 25. augusti 2010. aasta kirjas nõukogul edastada dokumendid ja tõendid, mille alusel nad kanti otsuse 2010/413 II lisas sisalduvasse loetellu ja määruse nr 423/2007 V lisas sisalduvasse loetellu.

9 Nõukogu vastas 13. septembri 2010. aasta kirjas eelkõige, et IRISL-e puudutavaid väiteid on kirjeldatud ÜRO Julgeolekunõukogu (edaspidi „Julgeolekunõukogu") sanktsioonide komitee iga-aastases aruandes 2009. aasta kohta, mille koopia ta lisas kirjale.

10 Hagejad palusid 14. septembri 2010. aasta kirjas põhjalikumaid selgitusi ning tõendeid, millele nõukogu tugines. Nõukogu vastas 20. septembri 2010. aasta kirjaga, millele oli lisatud kaks liikmesriikide esitatud ettepanekut piiravate meetmete võtmiseks IRISL-de ja Khazar Shipping Linesi suhtes.

11 Nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta otsusega 2010/644/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413 (ELT L 281, lk 81), jäeti hagejad kantuks otsuse 2010/413 II lisasse. Hagejate suhtes esitatud põhjendused olid samad kui otsuses 2010/413.

12 Kuna määrus nr 423/2007 tunnistati kehtetuks nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta määrusega (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 281, lk 1), kandis nõukogu hagejad viimati nimetatud määruse VIII lisasse. Seetõttu külmutati hagejate rahalised vahendid ja majandusressursid vastavalt nimetatud määruse artikli 16 lõikele 2. Hagejate suhtes esitatud põhjendused on sisuliselt samad kui otsuses 2010/413.

13 Kuna määrus nr 961/2010 tunnistati kehtetuks nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määrusega (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 88, lk 1), kandis nõukogu hagejad viimati nimetatud määruse IX lisasse. Hagejate suhtes esitatud põhjendused on sisuliselt samad kui otsuses 2010/413. Seetõttu külmutati hagejate rahalised vahendid ja majandusressursid vastavalt nimetatud määruse artikli 23 lõikele 2.

Menetlus ja poolte nõuded

14 Hagejad ning Cisco Shipping Co. Ltd ja IRISL Multimodal Transport Co. esitasid hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 8. oktoobril 2010.

15 Cisco Shipping ja IRISL Multimodal Transport loobusid 24. novembri 2010. aasta kirjaga oma hagist. Üldkohtu (neljas koda) 8. detsembri 2010. aasta määrusega kustutati nad käesoleva kohtuasja hagejatena registrist ja nende kohtukulud jäeti nende endi kanda.

16 Otsuse 2010/644 ja määruse nr 961/2010 vastuvõtmise tõttu 25. oktoobril 2010 kohandasid hagejad Üldkohtu kantseleisse 21. detsembril 2010 saabunud dokumendiga oma nõudeid.

17 Euroopa Komisjon ja Prantsuse Vabariik palusid Üldkohtu kantseleisse 14. ja 22. märtsil 2011 saabunud dokumentidega astuda käesolevasse menetlusse nõukogu toetuseks. Üldkohtu neljanda koja esimees lubas 10. mai 2011. aasta määrusega neil menetlusse astuda.

18 Määruse nr 267/2012 vastuvõtmise tõttu 23. märtsil 2012 kohandasid hagejad Üldkohtu kantseleisse 30. aprillil 2012 saabunud dokumendiga oma nõudeid.

19 Ettekandja-kohtuniku ettekande alusel otsustas Üldkohus (neljas koda) 12. märtsil 2013 alustada suulist menetlust ning esitas Üldkohtu kodukorra artiklis 64 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames hagejatele ja nõukogule küsimusi, paludes neil vastata kohtuistungil.

20 Poolte kohtukõned ning vastused Üldkohtu kirjalikele ja suulistele küsimustele kuulati ära 23. aprilli 2013. aasta kohtuistungil.

21 Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada otsus 2010/413, rakendusmäärus nr 668/2010, otsus 2010/644, määrus nr 961/2010 ja määrus nr 267/2012 hagejaid puudutavas osas;

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

22 Nõukogu, keda toetab komisjon, palub Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejatelt.

23 Prantsuse Vabariik palub Üldkohtul jätta hagi rahuldamata.

Õiguslik käsitlus

Sisulised küsimused

24 Hagejad esitavad viis väidet. Esimene väide käsitleb nende kaitseõiguste ja õiguse tõhusale kohtulikule kaitsele rikkumist. Teine väide puudutab põhjendamiskohustuse rikkumist. Kolmas väide käsitleb proportsionaalsuse põhimõtte, nende omandiõiguse ja õiguse tegeleda majandustegevusega rikkumist. Neljas väide puudutab hindamisviga seoses nende suhtes piiravate meetmete võtmisega. Viies väide käsitleb määruse nr 961/2010 artikli 16 lõike 2 ja määruse nr 267/2012 artikli 23 lõike 2 õigusvastasust, mis seisneb selles, et kõnealustes sätetes on ette nähtud keeld laevu laadida ja lossida.

25 Üldkohus leiab, et esmalt tuleb analüüsida teist väidet IRISL-de kohta esitatud põhjenduste osas ning seejärel neljandat väidet.

Teine väide, et IRISL-de kohta esitatud põhjenduste osas on rikutud põhjendamiskohustust

26 Hagejad on seisukohal, et nõukogu rikkus põhjendamiskohustust kahel viisil. Esiteks on vaidlustatud aktides IRISL-de suhtes esitatud põhjendused ebapiisavad, kuivõrd need ei tõenda selgelt ja üheti mõistetavalt, miks nõukogu hoolimata hagejate argumentidest leidis, et IRISL-d vastavad nende suhtes piiravate meetmete võtmiseks ja jõussejätmiseks nõutavatele kriteeriumidele. Täpsemalt piirdus nõukogu Julgeolekunõukogu väidete kordamisega. Teiseks ei teatatud hagejatele enne nende suhtes piiravate meetmete võtmist ühtegi IRISL-e puudutavad põhjendust.

27 Nõukogu, keda toetavad menetlusse astujad, vaidleb hagejate argumentide põhjendatusele vastu.

28 Kohtupraktikast ilmneb, et huve kahjustava akti põhjendamise kohustuse – nagu see on ette nähtud ELTL artikli 296 teises lõigus ning praegusel juhul konkreetsemalt otsuse 2010/413 artikli 24 lõikes 3, määruse nr 423/2007 artikli 15 lõikes 3, määruse nr 961/2010 artikli 36 lõikes 3 ja määruse nr 267/2012 artikli 46 lõikes 3 – eesmärk on ühest küljest anda huvitatud isikule piisavalt teavet, et tal oleks võimalik kindlaks teha, kas akt on põhjendatud või on selles tehtud viga, mis võimaldab Euroopa Liidu kohtus selle kehtivuse vaidlustada, ning teisest küljest võimaldada kohtul kontrollida selle akti õiguspärasust. Nii kehtestatud põhjendamiskohustus kujutab endast liidu õiguse olulist põhimõtet, millest võib erandeid teha ainult ülekaalukatel põhjustel. Järelikult tuleb üldjuhul põhjendused huvitatud isikule teatavaks teha tema huve kahjustava aktiga samal ajal, kusjuures põhjenduste puudumist ei saa õiguspäraseks muuta asjaolu, et puudutatud isik saab akti põhjendustest teada liidu

kohtus toimuvas menetluses (vt selle kohta Üldkohtu 14. oktoobri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-390/08: Bank Melli Iran *vs*. nõukogu, EKL 2009, lk II-3967, punkt 80 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 Järelikult, välja arvatud juhul, kui mõningate andmete teatavakstegemine on liidu või selle liikmesriikide julgeolekut või nende rahvusvaheliste suhete korraldust puudutavate ülekaalukate põhjustega vastuolus, on nõukogu kohustatud üksusele, kelle suhtes on võetud piiravaid meetmeid, tegema teatavaks spetsiifilised ja konkreetsed põhjused, miks ta leiab, et need meetmed tuleb võtta. Ta peab seega mainima faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, millest sõltub asjaomaste meetmete õiguslik põhjendatus, ning kaalutlusi, mille tõttu ta need võttis (vt selle kohta eespool punktis 28 viidatud kohtuotsus Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, punkt 81 ja seal viidatud kohtupraktika).

30 Lisaks peavad põhjendused olema kohandatud asjaomase akti laadile ja selle vastuvõtmise kontekstile. Põhjendamise nõuet tuleb hinnata juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, esitatud põhjenduste laadi ning seda huvi arvestades, mis akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, võib olla selgituste saamiseks. Ei ole nõutav, et põhjendustes oleks täpsustatud kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna põhjenduste piisavust tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades. Huve kahjustav akt on piisavalt põhjendatud, kui see on tehtud huvitatud isikule teada olevas kontekstis, mis võimaldab tal mõista tema suhtes võetud meetme ulatust (vt eespool punktis 28 viidatud kohtuotsus Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, punkt 82 ja seal viidatud kohtupraktika).

31 Mis puudutab esiteks enne vaidlustatud aktide vastuvõtmist põhjenduste teatavaks tegemata jätmist, siis piisab, kui märkida, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale ei ole nõukogu kohustatud asjaomasele isikule või üksusele eelnevalt teatama põhjendustest, mille alusel institutsioon kavatseb tema nime esimest korda kanda nende isikute ja üksuste loetellu, kelle rahalised vahendid külmutatakse. Selleks et niisuguse meetme tõhusust mitte ohtu seada, peab sellel nimelt juba loomu poolest olema üllatuslik mõju ja selle kohaldamisel peab olema kohene mõju. Sellisel juhul on üldjuhul piisav, kui institutsioon teavitab asjaomast isikut või üksust põhjendustest ning annab õiguse ärakuulamiseks otsuse vastuvõtmisega samal ajal või vahetult pärast seda (Euroopa Kohtu 21. detsembri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-27/09 P: Prantsusmaa *vs.* People's Mojahedin Organization of Iran, EKL 2011, lk I-13427, punkt 61).

32 Mis puudutab teiseks põhjenduste väidetavat ebapiisavust, siis tuleb sissejuhatuseks märkida, et nõukogu ja komisjoni sõnul võivad IRISL-de suhtes võetud piiravad meetmed rajaneda kahel eraldiseisval õiguslikul alusel. Nad leiavad, et esiteks tõendavad IRISL-dele etteheidetavad asjaolud, et viimane toetas tuumarelvade levikut otsuse 2010/413 artikli 20 lõike 1 punkti b, määruse nr 423/2007 artikli 7 lõike 2, määruse nr 961/2010 artikli 16 lõike 2 punkti a ja määruse nr 267/2012 artikli 23 lõike 2 punkti a tähenduses (edaspidi „esimene kriteerium"). Teiseks ilmneb samadest asjaoludest, et IRISL-d on abistanud loetellu kantud isikut, üksust või asutust, et rikkuda otsuse 2010/413, määruse nr 961/2010, määruse nr 267/2012 ja Julgeolekunõukogu kohaldatavate resolutsioonide sätteid otsuse 2010/413 artikli 20 lõike 1 punkti b, määruse nr 961/2010 artikli 16 lõike 2 punkti b ja määruse nr 267/2012 artikli 23 lõike 2 punkti b tähenduses (edaspidi „teine kriteerium").

33 Seega tuleb kontrollida, kas nõukogu põhjendas õiguslikult piisavalt kummagi alternatiivse kriteeriumi kohaldamist IRISL-de suhtes. Selles kontekstis tuleb lisaks vaidlustatud aktide põhjendustele arvesse võtta ka Julgeolekunõukogu sanktsioonide komitee iga-aastast aruannet 2009. aasta kohta, mis edastati hagejatele 13. septembril 2010, ja IRISL-de suhtes piiravate meetmete võtmise ettepanekut, mille nõukogu edastas hagejatele 20. septembri 2010. aasta kirjaga. Need andmed edastati nimelt enne hagi esitamist.

34 Mis puudutab esimest kriteeriumi, siis käsitleb vaidlustatud aktide põhjendus, mis on ära toodud eespool punktis 4, esiteks kolme juhtumit, milles IRISL-d on osalenud Iraanist pärit sõjalise varustuse vedamises ja mille nõukogu kvalifitseeris „massihävitusrelvade levikuga" seotud tegevuseks, ning teiseks Julgeolekunõukogu seisukohta IRISL-de suhtes.

35 Julgeolekunõukogu sanktsioonide komitee iga-aastases aruandes 2009. aasta kohta on esitatud kõnealuse kolme juhtumi kohta täiendavad üksikasjad, mis seisnevad täpsustuses, et nende juhtumite raames arestisid ametiasutused keelatud lasti, ning asjaomaste laevade nimetamises.

36 Kogumis käsitletuna on need andmed piisavad, et võimaldada hagejatel mõista, et järeldamisel, et IRISL-d on toetanud tuumarelvade levikut, tugines nõukogu esiteks kolmele juhtumile, mille käigus IRISL-d vedasid keelatud lasti, ning teiseks asjaolule, et Julgeolekunõukogu pidas vajalikuks kutsuda riike üles teatud asjaolude esinemise korral teostada IRISL-de laevade kontrolle. Pealegi kirjeldati kolme juhtumit piisavalt täpselt, millest annab tunnistust ka see, et nendega seotud asjaolusid käsitlesid hagejad üksikasjalikult nii nõukogule esitatud märkustes kui ka Üldkohtule esitatud menetlusdokumentides.

37 Selles kontekstis tuleb veel tagasi lükata hagejate argument, et nõukogu toimis valesti, kui ta piirdus Julgeolekunõukogu esitatud põhjenduste kordamisega. Nimelt, miski ei keela nõukogul üle võtta teiste organisatsioonide või institutsioonide põhjendusi, tingimusel et need on piisavalt täpsed.

38 Seevastu IRISL-de suhtes teise kriteeriumi kohaldamine ei ole õiguslikult piisavalt põhjendatud. Nimelt, esiteks ei viita eespool punktis 4 ära toodud põhjendus sellele, et IRISL-dele etteheidetavad teod on seotud sooviga vältida kolmanda isiku suhtes võetud piiravate meetmete toimet. Teiseks, kuigi eespool punktis 5 ära toodud põhjendus viitab asjaolule, et IRISL-d on hõlbustanud Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1747 (2007) sätete korduvat rikkumist, ei ole selles täpsustatud ei väidetavate rikkumiste laadi ega nende kuupäevi ega ka asjassepuutuvaid üksusi või kaupu. Järelikult, isegi kui oletada, et seda saaks arvesse võtta vaatamata asjaolule, et seda ei ole IRISL-de suhtes sõnaselgelt esitatud, on see põhjendus liiga ebamäärane.

39 Neil asjaoludel tuleb teine väide tagasi lükata osas, mis puudutab IRISL-de suhtes esimese kriteeriumi kohaldamist, ning nõustuda selle väitega osas, mis puudutab nende suhtes teise kriteeriumi kohaldamist. Arvestades seda, et nimetatud kaks kriteeriumi on alternatiivsed, ei anna teise kriteeriumiga seotud põhjenduse ebapiisavus alust vaidlustatud aktide tühistamiseks IRISL-e puudutavas osas. Pidades silmas eespool punktis 38 tuvastatut, ei saa teist kriteeriumi siiski arvesse võtta hagejate ülejäänud väidete analüüsimisel.

Neljas väide, et seoses hagejate suhtes piiravate meetmete võtmisega on tehtud hindamisviga

40 Hagejad väidavad, et nõukogu tegi hindamisvea, kui ta leidis, et nende suhtes tuleb võtta piiravad meetmed, kuivõrd ta tugines pelkadele oletustele, ta ei tuvastanud asjaolusid, mis võimaldaksid asuda seisukohale, et hagejad on tuumarelvade levikuga seotud, ning ta ei võtnud nende argumente arvesse.

41 Nõukogu, keda toetavad komisjon ja Prantsuse Vabariik, vaidleb hagejate argumentide põhjendatusele vastu.

42 Väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, et sellise õigusakti õiguspärasuse kohtulik kontroll, millega üksuse suhtes on võetud piiravad meetmed, hõlmab akti põhjendamiseks esitatud faktide ja asjaolude hindamist ning samuti selle hinnangu aluseks olevate tõendite ja teabe kontrollimist. Vaidlustamise korral on nõukogu kohustatud need tõendid ja teabe esitama, et liidu kohus saaks neid kontrollida (vt eespool punktis 28 viidatud kohtuotsus Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, punktid 37 ja 107).

43 Sellest lähtuvalt tuleb käesolevas asjas kontrollida, kas nõukogu asus õigesti seisukohale, et hagejate suhtes tuleb võtta piiravad meetmed esiteks seetõttu, et IRISL-d ja Khazar Shipping Lines olid seotud tuumarelvade levikuga, ning teiseks seetõttu, et teised hagejad peale IRISL-de kuuluvad viimastele, on nende kontrollitavad või tegutsevad nende nimel.

– IRISL-de seotus tuumarelvade levikuga

44 Hagejad ei nõustu, et IRISL-dele etteheidetavad asjaolud põhjendavad nende suhtes piiravate meetmete võtmist ja jõussejätmist. Nad täpsustavad nimelt, et kolm juhtumit, mille käigus IRISL-d vedasid keelatud kaupa, ei puudutanud tuumarelvade levikut, vaid sõjalist varustust, ning ei anna seega alust tuumarelvade levikuga seotud piiravate meetmete võtmiseks. Sellist järeldust kinnitab ka asjaolu, et kõnealused juhtumid ei toonud kaasa IRISL-de või teiste hagejate suhtes piiravate meetmete võtmist Julgeolekunõukogu poolt. Pealegi ei olnud IRISL-d igal juhul teadlikud veetud kauba laadist.

45 Nõukogu ja menetlusse astujad vaidlevad hagejate argumentide põhjendatusele vastu. Nõukogu leiab esiteks, et kuigi IRISL-dele etteheidetavad kolm juhtumit puudutavad sõjalist varustust, kujutavad need endast tuumarelvade leviku toetamist, eelkõige kuna need rikuvad Julgeolekunõukogu resolutsioone, mis käsitlevad tuumarelvade levikut. Sellest annab tunnistust Julgeolekunõukogu seisukoht. Teiseks, sõltumata eespool nimetatud kolme juhtumi kvalifitseerimisest tähendab asjaolu, et IRISL-d kui rahvusvaheliselt tegutsev ja Iraani riigile kuuluv oluline laevandusettevõtja on vedanud keelatud sõjalist varustust, et ta on tingimata vedanud ka tuumarelvade levikuga seotud kaupa, arvestades, et sellega seotud tegevuse arendamine tingib vajaduse mereveoteenuste järele. Kolmandaks annavad IRISL-dega seotud kolm juhtumit igal juhul tunnistust tõsisest ohust, et IRISL-d veavad tuumarelvade levikuga seotud kaupa. Seega on nende suhtes piiravate meetmete võtmine ja jõussejätmine õigustatud ennetamise seisukohast.

46 Tuleb analüüsida nende põhjenduste sisulist paikapidavust, mis nõukogu esitas IRISL-de suhtes piiravate meetmete võtmisel ja jõussejätmisel.

47 Esiteks on otsuse 2010/413 artikli 20 lõike 1 punktis b ette nähtud, et külmutatakse selliste isikute rahalised vahendid, nagu „isikud ja üksused, kes […] tuumarelva leviku tõkestamise seisukohast tundlik[k]e tuumaenergiaalas[eid] tegevus[i] Iraanis või tuumarelva kandevahendite väljatöötamis[t] Iraanis […] toetavad, sealhulgas olles seotud keelatud esemete, kaupade, seadmete, materjalide ja tehnoloogia hangetega”. Samamoodi on määruse nr 961/2010 artikli 16 lõike 2 punktis a ja määruse nr 267/2012 artikli 23 lõike 2 punktis a nimetatud eelkõige üksusi, kes on määratletud kui üksused, kes „[toetavad] Iraani tuumarelva leviku tõkestamise seisukohast ohtlik[ku] tuumaenergiaalas[t] tegevus[t] või Iraani tuumarelva kandesüsteemide väljatöötamis[t], […] sealhulgas keelatud kaupade ja tehnoloogia hankimises osalemise kaudu”. Määruse nr 423/2007 artikli 7 lõike 2 punktides a ja b on nimetatud eelkõige isikuid ja üksusi, kes toetavad tuumarelvade levikut, ilma et oleks sõnaselgelt viidatud keelatud tehnoloogia ja kaupade hankimisele.

48 Seadusandja kasutatud sõnastus viitab sellele, et piiravate meetmete võtmine isiku või üksuse suhtes tema poolt tuumarelvade leviku toetamise tõttu eeldab, et ta on tõepoolest tegutsenud viisil, mis vastab kõnealusele kriteeriumile. Ainuüksi ohust, et asjaomane isik või üksus võib tulevikus tuumarelvade levikut toetada, seevastu ei piisa (vt selle kohta Üldkohtu 25. aprilli 2012. aasta otsus kohtuasjas T-509/10: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft *vs.* nõukogu, punkt 115).

49 Seega otsuse 2010/413 artikli 20 lõike 1 punkti b, määruse nr 423/2007 artikli 7 lõike 2, määruse nr 961/2010 artikli 16 lõike 2 punkti a ja määruse nr 267/2012 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt oli nõukogu kohustatud tuvastama, et IRISL-d on tõepoolest tuumarelvade levikut toetanud.

50 Sellega seoses on oluline märkida, et oma resolutsioonidega 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) ja 1929 (2009) võttis Julgeolekunõukogu Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja VII peatüki alusel teatud hulga piiravaid meetmeid, et veenda Iraani Islamivabariiki järgima resolutsiooni 1737 (2006), mille kohaselt pidi Iraani Islamivabariik viivitamata peatama kogu uraani rikastamise ja ümbertöötamisega seotud tegevuse, samuti kõik raske veega seotud projektid ning võtma teatavaid Rahvusvahelise Aatomienergia Agentuuri (IAEA) direktorite nõukogu nõutud meetmeid, mida Julgeolekunõukogu peab oluliseks usalduse loomisel Iraani tuumaprogrammi rahumeelse eesmärgi suhtes. Lisaks Iraani Islamivabariigile kehtestatud keelule eksportida kaupu ja tehnoloogiat, mis on seotud tuumarelvade leviku tõkestamise seisukohast tundliku tuumaenergiaalase tegevuse ja tuumarelvade kandesüsteemide väljatöötamisega (resolutsiooni 1737 (2006) punkt 7), on nendes resolutsioonides samuti ette nähtud, et Iraani Islamivabariik ei tohi otse või kaudselt tarnida, müüa ega üle anda tema territooriumilt ega tema kodanike vahendusel ega tema lipu all sõitvaid laevu või lennukeid kasutades ühtegi relva ega relvadega seotud varustust ning et kõik riigid peavad keelama omandada neid kaupu Iraani Islamivabariigilt oma kodanikel või nende lipu all sõitvaid laevu või õhusõidukeid kasutades, olenemata sellest, kas need kaubad on pärit Iraani territooriumilt või mitte (resolutsiooni 1747 (2007) punkt 5).

51 Kuigi need keelumeetmed kuuluvad samasse üldisesse raamistikku ja taotlevad sama eesmärki, on need siiski eraldiseisvad kaupade ja tehnoloogia osas, mida need puudutavad. See, kui kauba suhtes kehtib resolutsiooni 1747 (2007) punktis 5 ette nähtud keeld, ei tähenda tingimata, et selle suhtes kehtib ka resolutsiooni 1737 (2006) punktis 7 ette nähtud keeld, mis puudutab Iraani Islamivabariigi tuumarelvade leviku tõkestamise seisukohast tundliku tuumaenergiaalase tegevuse ja Iraani Islamivabariigi poolt tuumarelvade kandesüsteemide väljatöötamisega seotud kaupu ja tehnoloogiat.

52 Käesoleval juhul ilmneb Julgeolekunõukogu sanktsioonide komitee iga-aastasest aruandest 2009. aasta kohta, et IRISL-dega seotud kolm juhtumit puudutasid resolutsiooni 1747 (2007) punktis 5 sätestatud keelu – mis puudutab relvade ja nendega seotud varustuse eksportimist Iraani Islamivabariigi poolt – väidetavaid rikkumisi. Seevastu muud toimiku materjalid, mis nõukogu hagejatele nende taotluse alusel edastas ja mis esitati ka Üldkohtule, ei sisalda andmeid, mis viitaksid sellele, et kõnealuse kauba suhtes kehtis samal ajal ka resolutsiooni 1737 (2006) punktis 7 ette nähtud keeld, mis puudutab tuumarelvade levikuga seotud varustust.

53 Kohtuistungil väitis nõukogu sellega seoses, et kõnealused kolm juhtumit on tuumarelvade levikuga seotud seeläbi, et Iraani Islamivabariik kasutas relvade ja nendega seotud varustuse eksporti tuumarelvade leviku rahastamiseks. See väide ei sisaldu ometi ei vaidlustatud aktide põhjendustes ega hagejatele nende taotluse alusel edastatud dokumentides ja tõendites. Seetõttu ei saa seda käesoleval juhul arvesse võtta, et põhjendada IRISL-de loetellu kandmist lähtuvalt õiguslikust kriteeriumist, mis on seotud tuumarelvade leviku toetamisega. Peale selle tuleb igal juhul lisada, et nõukogu ei ole Üldkohtus esitanud mingeid konkreetseid andmeid, mis võiksid kinnitada väidet, et keelatud sõjalise varustuse vedamist IRISL-de poolt oleks kasutatud tuumarelvade leviku rahastamiseks.

54 Nõukogu väidab siiski, et seda, et IRISL-dega seotud kolm juhtumit kujutavad endast toetust tuumarelvade levikule, hoolimata asjaolust, et need ei puudutanud tuumarelvade levikuga seotud varustust, kinnitab Julgeolekunõukogu seisukoht IRISL-de suhtes.

55 Selles suhtes vastab tõele, et Julgeolekunõukogu kutsus riike üles teostama IRISL-de laevade kontrolle, kui on põhjendatud alust arvata, et laev transpordib kaupa, mis on resolutsioonide 1803 (2008) ja 1929 (2009) kohaselt keelatud. Samuti võttis ta piiravad meetmed kolme üksuse suhtes, mis kuuluvad IRISL-dele või mida viimane kontrollib.

56 Julgeolekunõukogu kehtestatud piiravad meetmed ei puuduta esiteks siiski IRISL-e endid ja Üldkohtu toimik ei sisalda teavet, millest nähtuks nende meetmete võtmise täpsed põhjused.

57 Riikidele esitatud üleskutse kontrollida teatud asjaolude esinemise korral IRISL-de laevu annab teiseks tunnistust sellest, et Julgeolekunõukogu hinnangul esineb oht, et IRISL-d toetavad tuumarelvade levikut. Seevastu ei tõenda see, et IRISL-d tõepoolest on tuumarelvade levikut toetanud – vastupidi sellele, mida nõuavad otsuse 2010/413 artikli 20 lõike 1 punkt b, määruse nr 423/2007 artikli 7 lõige 2, määruse nr 961/2010 artikli 16 lõike 2 punkt a ja määruse nr 267/2012 artikli 23 lõike 2 punkt a.

58 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et ei ole tõendatud, et kui IRISL-d resolutsiooni 1747 (2007) punktis 5 ette nähtud keeldu rikkudes kolmel korral vedasid sõjalist varustust, toetasid nad tuumarelvade levikut. Järelikult ei anna kõnealused kolm juhtumit alust IRISL-de suhtes piiravaid meetmeid võtta ja neid jõusse jätta.

59 Teiseks tuleb märkida, et piiravate meetmete võtmine ja jõussejätmine ei saa õiguspäraselt tugineda eeldusele, mida ei ole kohaldatavates õigusnormides ette nähtud ja mis ei vasta nende normide eesmärgile (vt selle kohta Euroopa Kohtu 13. märtsi 2012. aasta otsus kohtuasjas C-376/10 P: Tay Za *vs.* nõukogu, punkt 69).

60 Käesoleval juhul ei kinnita aga mingid andmed ega konkreetsed tõendid nõukogu väidet, mille kohaselt siis, kui IRISL-d resolutsiooni 1747 (2007) punktis 5 ette nähtud keeldu rikkudes vedasid sõjalist varustust, vedasid nad tingimata ka tuumarelvade levikuga seotud varustust. Nii rajaneb see eeldusel, mida ei ole otsuses 2010/413, määruses nr 423/2007, määruses nr 961/2010 ega määruses nr 267/2012 ette nähtud, nagu ilmneb eespool punktist 48. Niisugune eeldus ei vasta pealegi eespool nimetatud õigusaktide ülesehitusele, kuivõrd see eirab vahetegemist relvade ja nendega seotud varustuse eksportimist keelavate meetmete ning tuumarelvade levikuga seotud varustuse eksportimist keelavate meetmete vahel.

61 Neil asjaoludel ei saa nõustuda nõukogu väitega, et IRISL-d tingimata vedasid tuumarelvade levikuga seotud kaupa.

62 Mis puudutab kolmandaks nõukogu väidet, et IRISL-dega seotud kolm juhtumit annavad tunnistust tõsisest ohust, et IRISL-d veavad tuumarelvade levikuga seotud varustust, siis tuleb märkida, et nagu nähtub eespool punktist 48, ei ole sellise ohu esinemine otsuse 2010/413 artikli 20 lõike 1 punkti b, määruse nr 423/2007 artikli 7 lõike 2 punktide a ja b, määruse nr 961/2010 artikli 16 lõike 2 punkti a ning määruse nr 267/2012 artikli 23 lõike 2 punkti a sõnastuse seisukohast piisav, et põhjendada piiravate meetmete võtmist ja jõussejätmist.

63 Selles kontekstis väidab nõukogu, et arvestades tuumarelvade levikuga seotud toimingute salajasust, võtab see, kui temalt nõuda, et ta muude keelatud kaupade vedude asemel tuvastaks konkreetselt tuumarelvade levikuga seotud varustuse veod, piiravatelt meetmetelt nende ennetava toime.

64 Kui nõukogu leiab, et kohaldatavad õigusnormid ei võimalda tal tuumarelvade leviku vastu võitlemiseks piisavalt tõhusalt sekkuda, on tal võimalik neid norme seadusandjana kohandada – alludes seejuures liidu kohtu teostatavale õiguspärasuse kontrollile –, et laiendada nende võimalike olukordade ringi, milles piiravad meetmed võib võtta.

65 Seevastu soov tagada piiravate meetmete võimalikult ulatuslik ennetav toime ei saa kaasa tuua seda, et kehtivaid õigusnorme tõlgendatakse vastupidi selle selgele sõnastusele.

66 Järelikult, isegi kui näib põhjendatud asuda seisukohale, et asjaolu, et IRISL-d olid seotud kolme juhtumiga, mis puudutasid sõjalise varustuse vedamist resolutsiooni 1747 (2007) punktis 5 ette nähtud keeldu rikkudes, suurendab ohtu, et nad osalevad ka juhtumites, mis puudutavad tuumarelvade levikuga seotud varustuse vedu, ei õigusta see hetkel kehtivate kohaldatavate õigusnormide alusel nende suhtes piiravate meetmete võtmist ega jõussejätmist.

67 Kõike eespool esitatut silmas pidades tuleb jõuda järeldusele, et nõukogu esitatud tõendid ei õigusta IRISL-de suhtes piiravate meetmete võtmist ega jõussejätmist.

68 Seetõttu tuleb neljanda väitega IRISL-e puudutavas osas nõustuda.

– Khazar Shipping Linesi seotus tuumarelvade levikuga

69 Vaidlustatud aktide põhjendustest nähtuvalt on Khazar Shipping Lines tuumarelvade levikuga seotud seeläbi, et ta on hõlbustanud ÜRO ja Ameerika Ühendriikide sanktsioonide objektiks olevaid üksusi (sh „Bank Melli") hõlmavaid vedusid.

70 Khazar Shipping Lines väidavad, et nad ei ole tuumarelvade levikuga seotud, ning märgivad eelkõige, et nad ei ole vedanud sellega seotud kaupa ega osutanud teenuseid Bank Melli Iranile. Nad lisavad, et nad lükkasid neid puudutavad väited nõukogule esitatud märkustes ümber.

71 Nõukogu ja menetlusse astujad vaidlevad Khazar Shipping Linesi argumentidele vastu.

72 Sellega seoses piisab, kui märkida, et kui Khazar Shipping Lines seavad nende kohta esitatud väidete põhjendatuse kahtluse alla, ei ole nõukogu samas esitanud mingeid andmeid ega tõendeid nende väidete kinnitamiseks. Neil asjaoludel ei õigusta kõnealused väited eespool punktis 42 viidatud kohtupraktikat arvestades Khazar Shipping Linesi suhtes piiravate meetmete võtmist ega jõussejätmist. Järelikult tuleb neljanda väitega nõustuda osas, mis puudutab Khazar Shipping Linesi seotust tuumarelvade levikuga.

– Asjaolu, et teised hagejad peale IRISL-de kuuluvad viimastele, on nende kontrollitavad või tegutsevad nende nimel

73 Teised hagejad peale IRISL-de vaidlevad vastu sellele, et nende suhtes tuleb võtta piiravad meetmed seetõttu, et nad kuuluvad IRISL-dele, on nende kontrollitavad või tegutsevad nende nimel. Nad väidavad eelkõige, et osa neist ei ole laevandusettevõtjad, ei kuulu IRISL-dele või kuuluvad neile üksnes väikeses ulatuses.

74 Nõukogu ja menetlusse astujad vaidlevad hagejate argumentide põhjendatusele vastu.

75 Sellega seoses tuleb märkida, et kui külmutatakse sellise üksuse rahalised vahendid, kelle puhul on tuvastatud, et ta toetab tuumarelvade levikut, siis esineb oht – mida ei saa tähelepanuta jätta –, et see üksus avaldab talle kuuluvatele või tema kontrolli all olevatele või tema nimel tegutsevatele üksustele survet, et tema suhtes võetud meetmete tagajärgedest kõrvale hoida. Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et sellisele üksusele kuuluvate või tema kontrolli all olevate või tema nimel tegutsevate üksuste, kelle puhul on tuvastatud, et ta toetab tuumarelvade levikut, rahaliste vahendite külmutamine on vajalik ja sobiv, et tagada kõnealuse üksuse suhtes võetud meetmete tõhusus ja see, et nendest meetmetest ei hoita kõrvale (vt analoogia alusel Üldkohtu 9. juuli 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-246/08 ja T-332/08: Melli Bank *vs.* nõukogu, EKL 2009, lk II-2629, punkt 103).

76 Ent nagu nähtub eespool punktidest 44–68, ei ole nõukogu käesolevas asjas tõendanud, et IRISL-d on tuumarelvade levikut toetanud.

77 Neil asjaoludel tuleb märkida, et isegi kui oletada, et teised hagejad peale IRISL-de tõepoolest kuuluvad IRISL-dele, on nende kontrollitavad või tegutsevad nende nimel, ei õigusta see asjaolu nende suhtes piiravate meetmete võtmist ega jõussejätmist, kuna IRISL-de puhul ei ole õiguspäraselt tuvastatud, et nad toetavad tuumarelvade levikut.

78 Järelikult tuleb neljanda väitega nõustuda osas, mis puudutab seda, et teised hagejad peale IRISL-de kuuluvad viimastele, on nende kontrollitavad või tegutsevad nende nimel.

79 Kõike eespool esitatut silmas pidades tuleb neljanda väitega nõustuda kõikide hagejate osas ning seetõttu tühistada vaidlustatud aktid neid puudutavas osas, ilma et oleks vaja hagejate ülejäänud argumente ja väiteid analüüsida.

Vaidlustatud aktide tühistamise ajaline mõju

80 Vaidlustatud aktide tühistamise ajalise mõju kohta tuleb kõigepealt märkida, et rakendusmäärus nr 668/2010, millega muudeti määruse nr 423/2007 V lisa loetelu, et tekita enam õiguslikke tagajärgi pärast seda, kui viimati nimetatud määrus määrusega nr 961/2010 kehtetuks tunnistati. Samamoodi on määrus nr 961/2010 omakorda kehtetuks tunnistatud määrusega nr 267/2012. Järelikult puudutab rakendusmääruse nr 668/2010 ja määruse nr 961/2010 tühistamine ainult neid õiguslikke tagajärgi, mis neil õigusaktidel olid nende jõustumise ja kehtetuks tunnistamise vahelisel ajal.

81 Seejärel tuleb seoses määrusega nr 267/2012 märkida, et vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 60 teisele lõigule jõustuvad Üldkohtu otsused, mis tühistavad määruse, erandina ELTL artiklist 280 alles põhikirja artikli 56 esimeses lõigus osutatud edasikaebamise tähtaja möödumisel või kui selle tähtaja jooksul on otsus edasi kaevatud, siis kaebuse läbi vaatamata jätmise kuupäevast (vt analoogia alusel Üldkohtu 16. septembri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-316/11: Kadio Morokro *vs.* nõukogu, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 38).

82 Neil asjaoludel on nõukogul alates käesoleva kohtuotsuse teatavakstegemisest kahe kuu pikkune tähtaeg, mida pikendatakse kümne päeva võrra seoses suurte vahemaadega, et heastada tuvastatud rikkumine, võttes vajaduse korral hagejate suhtes uued piiravad meetmed. Arvestades määruse nr 267/2012 kohaselt kehtestatud piiravate meetmete olulist mõju hagejate õigustele ja vabadustele, ei ole piiravate meetmete tõhusa toime olulise ja pöördumatu kahjustamise oht käesoleval juhul piisavalt suur, et oleks põhjendatud nimetatud määruse toime säilitamine hagejate suhtes pikemal ajavahemikul kui Euroopa Kohtu põhikirja artikli 60 teises lõigus sätestatud tähtaeg (vt analoogia alusel eespool punktis 81 viidatud kohtuotsus Kadio Morokro *vs.* nõukogu, punkt 38).

83 Viimaseks tuleb otsusega 2010/644 muudetud otsuse 2010/413 tühistamise ajalise mõju kohta märkida, et ELTL artikli 264 teise lõigu alusel võib Üldkohus, kui ta peab seda vajalikuks, märkida, milliseid tühiseks tunnistatud õigusakti tagajärgi loetakse kehtivaks. Käesoleval juhul võiks määruse nr 267/2012 ja otsusega 2010/644 muudetud otsuse 2010/413 tühistamise jõustumine erinevatel kuupäevadel õiguskindlust oluliselt kahjustada, kuna nende kahe õigusaktiga on hagejate suhtes kehtestatud identsed meetmed. Tagajärjed, mis tulenevad otsusest 2010/413, mida on muudetud otsusega 2010/644, peavad seega jääma hagejate suhtes kehtima kuni määruse nr 267/2012 tühistamise jõustumiseni (vt analoogia alusel eespool punktis 81 viidatud kohtuotsus Kadio Morokro *vs.* nõukogu, punkt 39).

Kohtukulud

84 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud nõukogu kahjuks, mõistetakse kohtukulud vastavalt hagejate nõudele välja temalt.

85 Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad liikmesriigid ja institutsioonid menetlusse astumisel ise oma kohtukulud. Seega kannavad komisjon ja Prantsuse Vabariik ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. **Tühistada osas, mis puudutab Islamic Republic of Iran Shipping Linesi ja 17 ülejäänud hagejat, kelle nimed on esitatud lisas, järgmised õigusnormid:**

   — **nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsuse 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP, II lisa;**

   — **nõukogu 26. juuli 2010. aasta rakendusmääruse (EL) nr 668/2010, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 423/2007 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 2, lisa;**

   — **nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta otsuse 2010/644/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413, lisa;**

   — **nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta määruse (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2007, VIII lisa;**

   — **nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määruse (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus nr 961/2010, IX lisa.**

2. **Säilitada otsuse 2010/413, mida on muudetud otsusega 2010/644, tagajärjed Islamic Republic of Iran Shipping Linesi ja ülejäänud 17 hageja suhtes, kelle nimed on esitatud lisas, kuni määruse nr 267/2012 tühistamise jõustumiseni.**

3. **Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Islamic Republic of Iran Shipping Linesi ja nende ülejäänud 17 hageja kohtukulud, kelle nimed on esitatud lisas.**

4. **Jätta Euroopa Komisjoni ja Prantsuse Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 16. septembril 2013 Luxembourgis.

Allkirjad

Lisa

Bushehr Shipping Co. Ltd, asukoht Valletta (Malta),

Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), asukoht Teheran (Iraan),

Irano – Misr Shipping Co., asukoht Teheran,

Irinvestship Ltd, asukoht London (Ühendkuningriik),

IRISL (Malta) Ltd, asukoht Sliema (Malta),

IRISL Club, asukoht Teheran,

IRISL Europe GmbH, asukoht Hamburg (Saksamaa),

IRISL Marine Services and Engineering Co., asukoht Qeshm (Iraan),

ISI Maritime Ltd, asukoht Valletta,

Khazar Shipping Lines, asukoht Anzali (Iraan),

Leadmarine, asukoht Singapur (Singapur),

Marble Shipping Ltd, asukoht Sliema,

Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), asukoht Teheran,

Shipping Computer Services Co., asukoht Teheran,

Soroush Saramin Asatir Ship Management, asukoht Teheran,

South Way Shipping Agency Co. Ltd, asukoht Teheran,

Valfajr 8th Shipping Line Co., asukoht Teheran.

Sisukord

Vaidluse taust 2

Menetlus ja poolte nõuded 3

Õiguslik käsitlus 4

Sisulised küsimused 4

Teine väide, et IRISL-de kohta esitatud põhjenduste osas on rikutud põhjendamiskohustust 4

Neljas väide, et seoses hagejate suhtes piiravate meetmete võtmisega on tehtud hindamisviga 6

– IRISL-de seotus tuumarelvade levikuga 7

– Khazar Shipping Linesi seotus tuumarelvade levikuga 10

– Asjaolu, et teised hagejad peale IRISL-de kuuluvad viimastele, on nende kontrollitavad või tegutsevad nende nimel 10

Vaidlustatud aktide tühistamise ajaline mõju 11

Kohtukulud 11